

σκλητο ο στό αστεροσκοπείο.

"Αξαφνα, μιά στιγμή πού τού φάνηκε πώς είχα ήσυχάσαι ό όνο-
γλητικός έπισκέπτης, δ' αστρονόμος είδε, στο μερός δου ήτανε τό
άνοιγμα τού θόλου, στο βαθύγαλανο φόντο τού ξαστερού ούρανού,
ένα πρόσωπο στρογγύλο, σάν μεγάλο και παράξενο κεφάλι. Είχε ύ-
παν όνδρο μυτερά και ζρυτια μακρούλα πράματα, τον αύτιά. Τό
κεφάλι αντό τού φάνηκε μεγάλο δσσ είνε περίτου τό κεφάλι ένος
μεγαλόσωμου σκυλιού.

Τότε ο Ρέδστον άποφάσισε νά ζητήσῃ βοήθεια· άρχισε λοιπόν
νά φωνάξει μ' όλη της φωνής του τή δίναμι...

Μόλις άκουσε τις φωνές τού αστρονόμου, ο ύχθρος κατέβηκε
πάλι.

"Ο Ρέδστον αισθάνθηκε κάτι ν' άκουμπαί στό χέρι του πού
τώχε άκουμπισμένο στό πάτωμα.

"Ο αστρονόμος κλώπωσε δυνατά μ' όλη τή δύναμη του ποδιού
του πρός τή διεύθυνση έκεινή, κι' άμεσως αισθάνθηκε νά πάνεται
ή τρέφονταν άνάμεσα σε δυο σειρές μικρών και κοφτερά δόντια.
Πλέοντας πολι, φώνησε δυνατά, κι' άρχισε νέ προσπαθή με τό άλλο.
Δι-· κατάρερε όμος νά έλευθερώσῃ τό πόδι του άμεσως. Κι' ήταν
είσαι, έτι τό ζώο δεν τόν δίνει, σκέψηθηκε ότι δέπλα του ήτανε
τό πασμένο μπουκάλι. Τό άρπαξε με τό δεξιό του χέρι, και παστα-
τεύοντας με τ' άριστερό στό πυκνό σκοτάδι, κατώρθωσε νά πάση
τέλος ένα πράμα μαλακό και μακρούλι, ένα πράμα λειο σάν βε-
λούδο, όπως είνε τής γάτας τ' αυτή, μά πολύ μεγαλύτερο.

Κρατώντας γερί στό δεξιό του χέρι τό πασμένο μπουκάλι άπό¹
τό λαιμό, τό κατεβαίνει μ' όλη του τό δύναμη άπαντα σε έκεινο πού
ντέθηκε τό πόδι του παράξενον αυτού ζώου. Τό σή-
κωσε άμεσως και τό ξαναταρέψτησε πάλι πολλές φορές στό μέρος πού
νόμιζε πώς βρισκότανε τό κεφάλι.

Τά μικρά, τά κορφά και μυτερά δοντάκια πού σφρίγηνε τή
φτερούν τού χαλάρωσαν άμεσως τό σφρίξιο τους, κι' ό αστρονόμος
τράβηξε τό δαγκωμένο πόδι του κι' άρχισε άμεσως νά κλωπάρη και
με τό δύο Αισθάνθηκε τά παπούτσια τού νά χτυπούν πάναρο... "Άξαρνα
κάτι τό δάγκωσε δυνατά τό χέρι, ψηλά, κοντά στόν ώμο.
Μανώδης, ό αστρονόμος ισχυρά πάλι κατάρερε τό πόδι κατά-
φερε νέα χτυπάμα με τό τάλλο χέρι, κι' αισθά-
νηκε τό χέρι του νά χτυπά μπάνω σε κάτι
νγρό και άπαλο σάν βελούδινο, σε κάτι σάν
βρεμένη γούνα.

Τό ζόδι δέν έκανε τίτοτε έπειτα· έπειρα-
τησε για λιγκές λεπτά απόλυτη σιγή στό αστε-
ροσκοπείο. Σέ λιγο όμως ό αστρονόμος άκουσε πάλι κατί σάν τό περπάτημα ποδιών με μι-
κρά νύχια στό πάτωμα. "Έπειτα άκουσε ένα
βαρύ σόδισμό στό πάτωμα τού αστεροσκο-
πείου. Γερήγορα όμως έγινε πάλι σωπιή, κι' άκουντηκε μόνο η δικιά
του βροειά ανατονή, κι' ένας άλλος παράξενος ήχος, σάν γλύψυμο...

"Ο Ρέδστον δέν ήξει τό νά κάνη και περιμενε νά δη τί θά
γίνη.... Για πολλήν ώρα δέν άκουντηκε τίτοτα, κι' όπ' αυτό ό
φιλος μας συνετέρανε ότι ο έχθρός θάρε υποχρήσης. Σηκώθηκε σε
λίγο διοτών με τό σκοπό νά φύγη. Μόλις σηκώθηκε όμως ό αστρο-
νόμος, τό παράξενο ζόδι άρχισε νά κονιτεται και ν' άκουντηκε πάλι.
Κι' ό αστρονόμος έτοιματηκε ν' άπορχονται καμιά νέα έπιθεση
τού άγνωστον έχθρού. Μά δέν έχθρος δέν έπειτέθη.

Θά τό χτυπήσα μάσχημα, είτε μέσα του ό αστρονόμος, με τή
σπασμένη μιτούλια, και δέ θάχη πειά κουφάγιο νά μού ωιχτή...

"Ο αστρονόμος σκέφτηκε τότε νά συρθή ως τήν πόρτα, νά τήν
άνοιξη, και νά φύγη.

Οι υπόρετες κομμάτιαν άκομα και κανένας δέν είχε άκοιστες
τις φωνές του, γιατί κανένας δέν θύμος δέν άκουνταν όπ' έξω.
Τό πόδι τού τον πονούσε πολι, και πιάνοντας το με τό χέρι του, ό
Ρέδστον κατάλαβε πώς ήτανε βρεμένο. Είχε φάνεται τρέξει αίμα
πολύ όπ' την πληγή.....

"Ο Ρέδστον δέν θέλεται νά ξαναφωνάξῃ, γιατί ό έχθρος είχε
άποφθρήσει. "Άλλως τού άν φωνάξει, δέ θά τόν άκουνταν, δύος
δέν άκοντανε και πρίν. Είχε όμως τομερά έξαγηθη άπ' αυ-
τή τήν πάλη, και αισθάνοντας τόν έαυτόν τού πολύ άσχημα.

Θά καθήσω λίγο άκομα έδω νά ξεκοντασθ, είτε μέσα του,
και έπειτα νά φύγω.

Έκείνη τή στιγμή όμως τού φάνηκε διτό μακρούλο κομμάτι, τού-
ρανούν πού φανόνταν μόνο απότοσθετορικό τού θόλου τού Αστεροσκο-
πείου, άρχισε κάτι κονιτεται δεξιά κι' άριστερά.. "Έπειτα τού φάνηκε
πώς άκουσε έν' άλλο φτερούγμα, και έχωθησε μια παράξενη σι-
λούντα νά διαγάφεται στό βαθύγαλανο φόντο τού ούρανού. Είδε τή
μαύρη αιλουρέτα ένδος ζώου έναντι σημείου πάνω σε τό πάτωμα
δέν φθοράται πάνω τόπο, από τό έσωφερικό τού θόλου, δύον σκαρφάλωσε
τό παράξενο ζώο, πού άν και δέν τώβλετε καλά ούτε τώρα, τού
φανόντανε σάν πελώριος άγριογάτος με φτερά.. Αυτό τού φάνηκε
πολι παράξενο. "Έπειτα τού φάνηκε πώς διψύσε πολι, μά δέν
τούχοχτανε και νά φέγη για νά βρή τίτοτα, νά πιη. Σέ λιγο νόμισε
σάν νά γλυνθρώσε σ' ένα μακρύ σωλήνα...

Αισθάνθηκε άξαφνα κάτι νά τόν και στόν λαιμό, και τότε ά-
νοιξε τά μάτια του, πού τάχη κλειστά. Είδε τότε πώς δέν ήτανε
νύχτα, άλλα μέρα μεσημέρι. Είδε ένα άντηρέτη τού αστεροσκοπείου
νά τόν κυττάρη με μια παράξενη έκφραση στό πρόσωπό του! Ίντρισε
λίγο άλλο στά μάτια του και είδε τότε τό κεφάλι τού αστρονόμου

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΕΝΑ

Πώς νά διατηρήτε τά κυνήγια σας

Λαγοί, πέρδικες, μπεκάτοις και κάθε μέσα είδους κυνήγι μπορείτε νά
τοχεύτε πάντα νοπο, αν τό βιάλετε μέσα σ' ένα κιβώτιο στρωμένο
με πολύ άχυρο ή αν τό βουτήξετε μέσα σε πορό από στάρι.

Δοξιμάστε το και θά μάς θυμηθήτε.

***

Για τά καταστρέφετε τά μυρμήκια

Γά τό ένοχλητικότατο απότομο, πού πολλές φορές άπο-
βαίνει και καταστρεπτικότατο στήν ήγεια και στήν καθαριότητα
νά μεταχειρίζεσθε ολίγη σκόνη από την θεάμα.

Άν σας τηγή νά έχετε νά καταστρέψετε μυρμηκοφοληγές τότε
χρειάζεται πεισόστερη δόσης από θεάμα, τό οποίον μάλιστα μπο-
ρείτε έν ανάγκη και γ' άναμέτε αν παρισταται κινδυνος νά μη κα-
ταστρέψετε τη φοληγή τον γιζικά.

***

Πώς νά διατηρήτε τά αυγά σας

Τά μόνο μέσο νά έχετε πάντοτε νωπά αύγα, είνε νά τά βαστή-
ζετε μέσα σε αμπετόνδρο, στό οποίο νά έχετε βιάλη προηγουμένως
και άλιγη μαγειρικό μάλιτ, με αναλογια 10 τοις 100.

Ελευ ο μόνος τρόπος πού μπορεί νά κρατηθή η νοπότης τού
αυγού έπι έξη διόλκηρους μηνες.

***

Για σσευς φιλοσούν τις γάτες

Φυλακτήτε και προσέχετε τάφιλια πού δίνετε πολλές φορές σε κα-
νένα αγαπημένο σας γατάκι. "Υπάρχει κίνδυνος. 'Ο Ελβετος λατός Ρίζερ αγέ-
κάλυψε τελευταινα αναλλοντας τό σαλιο της γάτας πώς έχει μέσα πλήθος από
δηλητηριώδη βακτηρίδια. "Ολα τα πει-
ράματα απέδειξαν την αναπλανήση αυτή τού 'Ελβετου επιστήμονος με τό παρα-
πάνω. "Ενα από τα πειστικά τερα πάλιστα πειράματα αυτά είνε δέκα κουνέλια που πολιάρισκαν με σάλι πόνους, έντος 24
ώρων! ...

Τό νοῦ σας λοιπόν άπό τις γάτες!...

***

Όφελοσυν τά ωμά αυγά :

Δέν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι ωφελούν άλλά μόνον θτων
είνε νωπά και με τή λεξη νωπά—καθώς λέγει ο διάσημος παρισινός
φυσιολόγος και λατός κ. Φροντεν— εννοείται πάντοτε το αιγό²
τών 48 τό πολι ώρων. Εις κάθε άλλη περίτωτη αυγό όπω μέλει είνε
δχι μόνο βλαβερότατο στήν ήγεια, άλλα και μπορεί νά έπιφέρει εύ-
κολότατα δηλητηρίση τού στομάχου, μ' αυτό έπιβάλλεται νά βραζετε
όλιγον για νά μπορη ν' άνακτηθή τά συστατικά τον πού τά αφή-
ρες η πολυκαισιά.

Θάντον, άλλα... άναποδα! Τόν κύταζε καλά-καλά, και σε λίγο κα-
τάλαβε διτό το κεφάλι τον άκουμποτο στον θάντον τά γόνατα κι'
διτό δ θάντον τούν κονιάκ νά πιη για νά συνέλθη.

Κι' έπειτα είδε πώς ήτανε άκομα στό θόλο τού αστεροσκοπείου.
Κι' από τα κόκκινα σημάδια πούβλετε στό τηλεσκόπιο, υμητήρης τά
χειροβολαδούνα...

Μά τι έγινε; Τί ήτανε έκεινο πού πάλεψε μαζί μου χθές τό
βράδυ;

"Εσύ θά ξέρεις καλύτερα από μάς, άποκριθηκε ό θάντον. "Ε-
μεις σε βρήκαμε τωρα τό πρωι λιποθυμημένο. "Ησουν πεσμένος
γάμι, κατ' απ' τό τηλεσκόπιο. Τό παρατηρητήριο, καθδάς βλέπεις,
έχει γίγη άνω κάτω...

Πράγματι, ήτανε σκορπισμένα παντού σπασμένα γυαλιά. Τό πά-
τωμα ήτανε βρεμένο με νερά κι' άλλο κοκκινισμένο πάρα με πάιμα...

— "Εμοιας περισσότερο με μια τεραστία νυχτεριδα παρά με τί-
ποτ, απλο, είπε τό Ρέδστον. Είχε κάτι αυτία μυτερά, παχούλα
και μάλλον κοντά, τό τρίχωμα τού ήτανε λειτα και μαλάκο, και τα
φτερά τού παφίσανε, σαν πέτανα... Τά δόντια τού ήτανε μικρά και
μυτερά, άλλα ποκέ κοφτερά, δησι και τύ κατά τώρα του. Μά τι έγινε;
Έγω ίδη υμάματα ένα βγήκε από δω μέσα. Βδώ μέσα θάνται, είτε,
έξαφνας δέν θέλεται νά φέρει φίλος του, δέν είνε έδω. Προτού συνέληγες
έπι άπ' αυτά πού μάς είπες κατάλαβα τί θά ήτανε αυτό. Δέν ξέρω
άν έχης άκουσεν τους ίδιας γενεινες νά μιλάνε για το «κ λ α γ γ

Δέν είπε σαγρο, σπανιος έπιτιθεται στόν άνθρωπο. Φαί-
νεται όμως διτό πού μπήκε θάνται με σάν έξαιρετικός άγριο και
το έβασμένος και σαν. Είνε ένα παράξενο ζώο που έχει φτερά και μοια-
ζει πολλά με τή δική μας μικρή νυχτεριδα, άλλα είπε πολύ μεγαλει-
τερο. Αυτό θά ήτανε. Είνε πολλά τα παράξενα και άγνωστα σε μάς
ζώα που κρύβονται στά παρθένα και άνεξερεύητα δάση αντης τής
νήσου...

H. G. Wells